Море з моря ткалось гладко,
Шовком слалося до стіп,
А по ньому йшло дівчатко,
Голе й чисте, наче хліб.

Море крила піднімало,
Відлітало в ніч, як птах.
Я відчув журби немало
На зцілованих устах.

Море падало на скелі
І кричало, мов Ікар.
Як дві зірки невеселі,
Ми тулились поміж хмар.

Море вранці шелестіло,
Тліло, як осінній ліс.
Наче хліб, дівоче тіло
Мало присмак сонця й сліз.